Vlaams Parlement

1822 (2018-2019) – Nr. 1
ingediend op 30 januari 2019 (2018-2019)

Conceptnota voor nieuwe regelgeving

van Herman Wynants, Jos Lantmeeters, Peter Wouters, Paul Cordy, Ludo Van Campenhout en Lieve Maes

betreffende de vereenvoudiging
van de administratieve procedure
voor de vrijstelling van onroerende voorheffing
voor sportinfrastructuur

verzendcode: FIN

1. Situering

De onroerende voorheffing is een jaarlijkse belasting op het kadastraal inkomen van onroerende goederen. Voor sommige onroerende goederen wordt een vrijstelling toegekend omdat ze voor bepaalde, meestal sociale, doeleinden aangewend worden.[1] Een vrijstelling van onroerende voorheffing kan verkregen worden door een bezwaarschrift in te dienen bij de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL).

Mogelijke vrijstellingen worden geregeld in het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit. In artikel 2.1.6.0.1 staat:

"Op aanvraag van de belastingschuldige wordt een vrijstelling van de onroerende voorheffing verleend voor het kadastraal inkomen van:
1° de onroerende goederen of delen ervan, gelegen in het Vlaamse Gewest die een belastingplichtige of een bewoner zonder winstoogmerk heeft bestemd voor het openbaar uitoefenen van een eredienst of van de vrijzinnige morele dienstverlening, voor onderwijs, voor het vestigen van hospitalen, klinieken, dispensaria, rusthuizen, vakantiehuizen voor gepensioneerden, of van andere soortgelijke weldadigheidsinstellingen; (…)".

Om een vrijstelling te kunnen verkrijgen, moet de aanvraag dus in de eerste plaats voldoen aan de volgende twee voorwaarden:
1. het (deel van de) onroerende goederen waarvoor de vrijstelling aangevraagd wordt, moet aangewend worden voor een specifiek doel;
2. de belastingplichtige mag geen winst nastreven uit (dat deel van) de onroerende goederen waarvoor de vrijstelling aangevraagd wordt.

Sportinfrastructuren kunnen op dit ogenblik al in aanmerking komen voor een vrijstelling van onroerende voorheffing als er een vorm van 'onderwijs' in wordt aangeboden. Dat wordt verder verduidelijkt in omzendbrief FB/VLABEL/2007 betreffende de vrijstelling van onroerende voorheffing voor onroerende goederen bestemd voor onderwijs. In die omzendbrief staat in punt 4.2.5 het volgende:

"Opdat sportclubs de vrijstelling van onroerende voorheffing voor onderwijs, vermeld in artikel 253 WIB 1992 zouden kunnen genieten, moeten zij onderwijs verstrekken:
a) met systematisch karakter;
b) en dit volgens de verhouding leerling/leermeester. Uiteraard dient ook aan de twee andere algemene voorwaarden (gebrek aan winstoogmerk en effectieve aanwending van de goederen voor onderwijs) te zijn voldaan.".[2]

Volgens die omzendbrief vallen sportinfrastructuren dus onder de bestemming 'onderwijs'.

De omzendbrief omschrijft ook de uitgangspunten die VLABEL hanteert voor de controle van die voorwaarden. Die uitgangspunten zijn gebaseerd op het oude decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding. Het komt erop neer dat VLABEL er – terecht – van uitgaat dat het systematische karakter van het 'onderwijs verlenen' voor gesubsidieerde sportfederaties al gecontroleerd is tijdens de erkennings- en subsidiëringsprocedure. Clubs die aangesloten zijn bij louter erkende sportfederaties, moeten

---

1 Opgehaald van Vlaamse Belastingdienst: https://belastingen.vlaanderen.be/onroerende-voorheffing.

2 Omzendbrief FB/VLABEL/2007 betreffende de vrijstelling van onroerende voorheffing voor onroerende goederen bestemd voor onderwijs. Brussel. Opgehaald van https://belastingen.vlaanderen.be/sites/default/files/atoms/files/Omzendbrief_OV%20Onderwijs.pdf.

dat 'systematische karakter' wel nog zelf aantonen. Alle clubs, dus zowel clubs die aangesloten zijn bij een erkende sportfederatie als clubs die aangesloten zijn bij een erkende en gesubsidieerde sportfederatie, moeten de verhouding leerling/leermeester aantonen aan de hand van één of meer VTS-diploma's (VTS: Vlaamse Trainersschool) van de trainers.

Daarbij moet nog worden opgemerkt dat alleen de delen van het onroerend goed die voornamelijk rechtstreeks voor sport bedoeld zijn, in aanmerking kunnen komen voor de vrijstelling. Het gaat dan om zaken zoals de sportterreinen en pleinen, sporthallen, kleedkamers en sanitaire installaties voor de leerling-sportbeoefenaars. De aanwezige extra infrastructuur, zoals cafetaria's, restaurants en vip-lounges, kan niet beschouwd worden als hoofdzakelijk aangewend voor sport en komt dus niet in aanmerking voor de vrijstelling van onroerende voorheffing.

2. Huidige problematiek

De manier waarop een vrijstelling aangevraagd kan worden, is omslachtig. De belastingplichtige ontvangt het aanslagbiljet tussen mei en december, en moet vervolgens "binnen een termijn van drie maanden na de derde werkdag die volgt op de verzenddatum die vermeld is op het aanslagbiljet"[3] bij VLABEL een bezwaar indienen om een vrijstelling te kunnen verkrijgen.

Naast de onnodige administratieve rompslomp zijn er ook risico's aan de aanvraag verbonden voor de belastingplichtige. In de praktijk is het vaak zo dat de antwoordtermijn van VLABEL verder in de tijd ligt dan de deadline van betaling van de onroerende voorheffing. Als het bezwaarschrift niet aanvaard wordt, moet de belastingplichtige nog eens intresten betalen boven op de onroerende voorheffing, als die betalingstermijn verstreken is.

Als het bezwaarschrift wel aanvaard wordt, geldt de vrijstelling voor één tot vijf jaar.[4] Daarna moet de belastingplichtige opnieuw een bezwaarschrift indienen. Ook die variërende termijn schept verwarring.

Niet alleen de manier om de vrijstelling aan te vragen, maar ook de manier waarop VLABEL de aanvraag controleert, is omslachtig en is volgens de omzendbrief nog gebaseerd op het oude decreet van de georganiseerde sportsector.

3. Motivering van het voorstel in deze conceptnota voor nieuwe regelgeving

3.1. Nieuw decreet voor de georganiseerde sportsector

Intussen is er het nieuwe decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Bovendien is de sportsector de laatste jaren sterk geëvolueerd en geprofessionaliseerd. Om in aanmerking te komen voor een erkenning, moet de sportfederatie met toepassing van artikel 4 van het genoemde decreet onder meer aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° via haar sportclubs aan de aangesloten leden verantwoorde sportactiviteiten aanbieden;
2° sportclubs hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, op het grondgebied van ten minste vier Vlaamse provincies;
3° ten minste 500 aangesloten leden hebben;

---

[3] https://belastingen.vlaanderen.be/bezwaar-indienen.

[4] Vraag om uitleg over een vereenvoudigde procedure voor een aanvraag tot vrijstelling van onroerende voorheffing voor sportinfrastructuur van Herman Wynants aan minister Bart Tommelein. Brussel (https://www.vlaamsparlement.be/commissies/commissievergaderingen/1265260/verslag/1267355).

4° volgens haar statuten de sport als doelstelling hebben;
5° per olympiade een beleidsplan aan het agentschap Sport Vlaanderen voorleggen.

Er kan dus van uitgegaan worden dat elke sportclub in Vlaanderen die is aangesloten bij een erkende of gesubsidieerde sportfederatie, verantwoorde sportactiviteiten aanbiedt. Er kan ook van uitgegaan worden dat die sportactiviteiten in de meeste gevallen door gediplomeerde trainers worden gegeven. Voor de gesubsidieerde sportfederaties is het aantal sportgekwalificeerde trainers een van de kwaliteitsprincipes op basis waarvan de subsidie wordt bepaald.

Het is de bedoeling om een vrijstelling toe te kennen aan infrastructuur die ten dienste staat van de maatschappij en die een sociale functie heeft. Daarom zijn de indieners van deze conceptnota van mening dat de huidige voorwaarden inhoudelijk goed zijn, maar verouderd. De werkwijze waarop een vrijstelling moet worden aangevraagd, de duidelijkheid van de voorwaarden en de manier waarop er controle wordt uitgeoefend, zou veel efficiënter kunnen. De indieners willen met deze conceptnota dan ook een voorstel doen om de vrijstelling te automatiseren, te stroomlijnen met het nieuwe Sportfederatiedecreet en de administratieve lasten te beperken.

3.2. Data van Sport Vlaanderen

Op dit moment gebruikt VLABEL al de gegevens van Sport Vlaanderen voor de controle van een ingediend bezwaarschrift uit de sportsector.

Tot voor kort was het misschien nog moeilijk dat proces te digitaliseren en te automatiseren. Nu zou dat wel mogelijk zijn doordat Sport Vlaanderen de voorbije jaren sterk heeft ingezet op dataverzameling. Door de sportinfrastructuurdatabank en de rapportering van de sportfederaties kan er nu wel nagegaan worden welke sportinfrastructuren recht hebben op een vrijstelling. Door de koppeling van de gegevens uit de databank van Sport Vlaanderen aan die van VLABEL zou het dus mogelijk zijn om de vrijstelling vooraf en automatisch toe te kennen.

3.3. Jeugdsector

Voor de jeugdsector bestaat die vereenvoudigde procedure al. Ze werd geregeld via het decreet van 15 juli 2016 houdende de wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat de vrijstelling van onroerende voorheffing voor jeugdwerkorganisaties en jeugdverblijfcentra betreft. Dat decreet voorziet in een automatische vrijstelling van onroerende voorheffing voor lokalen van erkende lokale en Vlaamse jeugdwerkinitiatieven. De database die aangewend wordt om de gegevens daarover te verzamelen, is die van de webtoepassing jeugdmaps.be.

Voor de sportsector zou dus dezelfde methodologie als voor de jeugdsector kunnen worden uitgewerkt, aan de hand van de databanken van Sport Vlaanderen.

4. Voorstel

Het voorstel omvat een vereenvoudiging en automatisering van de vrijstelling van onroerende voorheffing voor de sportsector, als aan volgende voorwaarden wordt voldaan:
– het onroerend goed – de sportinfrastructuur – moet aangewend worden voor een sociale functie, meer specifiek voor sport. Voor sportinfrastructuur die gebruikt wordt door clubs van erkende en/of gesubsidieerde sportfederaties wordt dat al gecontroleerd in het kader van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector (zie hierboven);

– de belastingplichtige mag geen winst nastreven voor het deel van het onroerend goed waarvoor een vrijstelling wordt aangevraagd. Professionele sportclubs zoals voetbalclubs uit eerste en tweede klasse en dergelijke meer, zijn niet aangesloten bij een erkende en/of gesubsidieerde sportfederatie;
– de vrijstelling kan alleen worden verleend voor sportinfrastructuur van sportorganisaties die erkend zijn door de Vlaamse overheid en door de sportclubs die erbij aangesloten zijn. Dat zorgt enerzijds voor de nodige controle, en anderzijds is het ook praktisch omdat de nodige gegevens al beschikbaar zijn in de databanken.

Vandaag zijn er 3384 unieke sportinfrastructuren die door één of meer sportclubs van een erkende of gesubsidieerde sportfederatie gebruikt worden en die in 'private' eigendom zijn. Die 3384 sportinfrastructuren zouden dus een vrijstelling kunnen krijgen voor minstens een deel van hun onroerend goed.

Een automatisering van de vrijstelling sluit aan bij de aanpak van de voorbije jaren om de administratieve lasten en de regeldruk te verlagen. Zeker in de sectoren jeugd en sport, die heel hard steunt op vrijwilligers, is het belangrijk om de administratieve lasten zo laag mogelijk te houden.

Een automatisering van de vrijstelling voor sportinfrastructuur is mogelijk door een wijziging in de tekst van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Hieronder doen de indieners een voorstel tot tekstwijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

5. Voorstel ontwerptekst voor de wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit

Artikel 2.1.6.0.3 van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit bevat de volgende bepaling:

"Aan de belastingschuldige wordt een automatische vrijstelling van onroerende voorheffing verleend voor het kadastraal inkomen van:
1° de onroerende goederen of delen ervan, gelegen in het Vlaamse Gewest, die gebruikt worden door landelijk georganiseerde jeugdverenigingen die gesubsidieerd worden overeenkomstig het decreet van 20 januari 2012 houdende een vernieuwd jeugd- en kinderrechtenbeleid en hun lokale afdelingen of door lokale jeugdwerkinitiatieven waarvan het gemeentebestuur bevestigt dat ze beantwoorden aan de definitie zoals bepaald in artikel 9, §3, tweede lid, van hetzelfde decreet;
2° de onroerende goederen of delen ervan, gelegen in het Vlaamse Gewest, gebruikt als sociaal-toeristisch verblijf, die het label jeugdtoerisme hebben overeenkomstig artikel 9 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 mei 2004 betreffende de erkenning en de financiële ondersteuning van verblijven in het kader van 'Toerisme voor Allen'.".

Voorstel om een bepaling over de vrijstelling voor sportinfrastructuur toe te voegen:

Aan artikel 2.1.6.0.3 van het decreet van 13 december 2013 houdende de Vlaamse Codex Fiscaliteit wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de onroerende goederen of delen ervan die in het Vlaamse Gewest liggen en hoofdzakelijk gebruikt worden door sportorganisaties die de Vlaamse overheid heeft erkend met toepassing van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector en door de sportclubs die erbij aangesloten zijn.".

Herman WYNANTS
Jos LANTMEETERS
Peter WOUTERS
Paul CORDY
Ludo VAN CAMPENHOUT
Lieve MAES